

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2010

6. volební období

78/1

Stanovisko vlády

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, a zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů

předložené dopisem předsedy vlády Petra Nečase ze dne
6. října 2010 (čj. 16141/10 - OVA)

Stanovisko

**vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb.,
o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, a zákon č. 216/1994 Sb.,
o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk č. 78)**

Vláda na své schůzi dne 6. října 2010 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, a zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 78), a vyjádřila s tímto návrhem zákona **nesouhlas** a uplatňuje k němu následující připomínky:

1. Z navrhované úpravy obsažené v novém § 7a zákona č. 145/2010 Sb. není zřejmé, jaké konkrétní údaje o nově poskytnutých spotřebitelských úvěrech by věřitelé oběma orgánům dozoru, České obchodní inspekci a České národní bance (ČNB), měli poskytovat. Tento nedostatek nemůže být zhojen ani zmocněním pro ČNB k vydání vyhlášky podle odstavce 3 tohoto ustanovení, neboť ČNB nemůže subjektům, které nepodléhají jejímu dohledu, určovat pravidla pro předkládání údajů jinému dozorovému orgánu. Dále by ČNB podle navrženého § 7a odst. 2 měla uveřejňovat souhrnné informace z údajů získaných Českou obchodní inspekci a ČNB, aniž by zákon stanovil povinnost České obchodní inspekci takto získané údaje ČNB poskytnout, včetně stanovení formy zpracování údajů a lhůt pro jejich poskytnutí.
2. Navrhovaná úprava regulace maximálně přípustné výše roční procentní sazby nákladů (RPSN), obsažená v navrženém § 7a zákona č. 145/2010 Sb., dává vládě zcela a ničím neomezenou pravomoc stanovit maximální úrokovou míru bez vazby na reálné ekonomické ukazatele, které se navíc mohou měnit rychleji než jednou za rok. Zákonné zmocnění by proto mělo obsahovat meze, ve kterých se má vláda při vydání nařízení vlády pohybovat. Kromě toho není v návrhu řešeno, od jakého okamžiku by měli věřitelé při uzavírání smlouvy vyhlášenou RPSN respektovat a jaké budou důsledky převýšení stanovené částky. Současně není v souvislosti s navrhovanou úpravou nijak doloženo, že by zavedení limitů pro výši RPSN vedlo ke snižování nákladů na spotřebitelské úvěry.

3. V případě stanovení limitů výše smluvních pokut podle navrženého § 22 odst. 6 zákona č. 145/2010 Sb. je ochrana spotřebitele již dnes dostatečně zajištěna ustanoveními občanského zákoníku o dobrých mravech a trestního zákoníku o lichvě, jak vyplývá i ze současné rozhodovací praxe soudů, a není proto třeba ochranu spotřebitele zakládat prostřednictvím stále se rozšiřující regulace trhu.
4. Navrhované omezení použitelnosti zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, v části druhé předloženého návrhu zákona je třeba považovat za dílčí řešení problémů tohoto zákona pouze ve vztahu ke spotřebitelskému právu, přičemž se zároveň upozorňuje na nepřesnou formulaci předmětu navržené právní úpravy, neboť do kategorie spotřebitelských smluv patří všechny vyjmenované smluvní typy. K tomu rovněž se upozorňuje, že vláda připravuje širší novelu uvedeného zákona, jejímž předmětem budou kromě problematiky rozhodčího řízení ve vztahu ke spotřebitelskému právu, dále otázky kvalifikace rozhodců, jejich evidence, účinný dohled nad nimi a další.